

Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s
slikami v prosepah
afriških misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

izhaja v slovenskem, hrvaškem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, italijanskem, francoskem, angleškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto v slovenski izdaji 10 Din, 7 L, 60 am. cts., 2'50 Š; s prilogo „Klaverjev koledar“ 15 Din, 9'20 L, 80 am. cts., 3'10 Š. — Naročila in milodare naslavljajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA
LJUBLJANA, Metelkova ul. 1.

Za Julijsko Benečijo: Rim (23), via del' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA: Pismo iz Vatikana. — Za revne afriške dekllice. — Ubogi Blaž. — Velik požar. — Bele rože Sreca Marijinemu. — Izkaz milodarov v letu 1929. — Predmeti, poslani in letu 1929 v misijone. — Iskrena zahvala. — Pomanjkanje katehistov. — Uslišane molitve na priprošnjo Mar. Ter. Ledóchowske.

Darovi.

Od 1. do 31. marca 1930.

- Za afr. misijone v splošnem: Din 10.314'80; L 390'10; Š 62'15.
- Za sv. maše: Din 723'—; L 120'—; Š 35'—.
- Za stradajoče: Din 2.386'—; L 344'—.
- Za odkup sužnjev: Din 4.640'—.
- Za botrinske darove: Din 2.455; L 797'—; Š 28'—.
- Za zamorčke: Din 173'—; Š 15'—.
- Za katehiste: Din 2.612'—; L 300'—.
- Za kruh sv. Antona: Din 3.418'—; L 143'10; Š 3'—.
- Za misijonsko zvezo: L 63'90.
- Za otroško zvezo: Din 6'30; L 11'—.
- Za mašno zvezo: Din 1.859'—; L 886'60; Š 481'50.
- Za afriški tisk in katekizem: Din 556'—; L 5'—; Š 1'—.
- Za določene namene: Din 130'—; L 85'—; Š 3'—.
- Za določene misijone: Din 629'—; L 246'15.
- Za rože sv. Terezije D. J.: Din 2.053'50.
- Prispevki podpornikov in udeležencev: Din 702'—.

Po zakristiji cerkve Sreca Jezusovega; za odkup dveh zamorčkov Din 360'—; za afr. misijone Din 25'—.

Tisočkrat „Bog povrni“ vsem blagim dobrotnikom!

Prosimo, zbirajte znamke v prid misijonom in pošljite nam jih!

Pismo iz Vatikana.

Drž. tajništvo Nj. Svetosti
št. 90.547.

Iz Vatikana, dne 5. majnika 1930.

Visokorodna gospa grofica!

V imenu Nj. Svetosti, kateri je sprejel poklonstvo z znamenji posebnega dopadenja, se zahvaljujem Vašemu Visokorodju za dela iz založbe Družbe sv. Petra Klaverja v prid misijonom kakor tudi za bogati duhovni zaklad, katerega so vnovič ponižno položili k nogam namestnika Jezusa Kristusa udje in dobrotniki Družbe.

Razveseljen nad tem novim dokazom udejstvovanja za misijone, katerega ste poklonili skupnemu Očetu z izrazi tako otroške vdanosti, želi Najvišji Pastir zaslužni napravi nadaljnih dragocenih napredkov, kliče na Vas, na posamezne člane in na posamezna podjetja z nebes nove polnosti božjih milosti ter pošilja kot plačilo in obenem okrepčilo za Vaše Visokorodje in za vse Vaše dobre sodelavke od srca apostolski blagoslov.

Z izrazom odličnega spoštovanja

Vam v Gospodu prevdani

E. Kard. Pacelli.

*Visokorodni gospe grofici Mariji Falkenhayn,
vrhovni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja
v Rimu.*

PRIP. UREDN. Kakor vsako leto, je poslala Družba sv. Petra Klaverja tudi letos sv. Očetu vezane letnike „Odmeva“ in „Zamoréka“ v deveterih jezikih. Razen tega je družba poklonila tudi vse izdaje afriških knjig (v 20 jezikih), katere je lansko leto natisnila in poslala v afriške misijone. Kot odgovor nato, so sv. Oče poslali zgornje pismo in svoj sv. apostolski blagoslov za vse sotrudnike Klaverjeve družbe, kar vam bo gotovo vsem v veliko veselje in tolažbo.

Zgodba novega misijona Njinikom.

Poroča P. Jakobs, misijonar v Mill—Hill-u.

Misijon Njinikom smo otvorili v maju 1927. Posamezna poslopja, kakor: stanovanje za misijonarje, kuhinjo in cerkev so postavili domačini čisto sami. V septembru pa je neki vihar cerkev do tal porušil. Sv. Rešnje Telo sem mogel prav nazadnje rešiti s tem, da sem ga odnesel skozi neko odprtino v zidu. Spravili smo presv. Zakrament zaenkrat kar v mojem stanovanju; potem smo ga pa v procesiji prenesli v stari misijon, ki je dvajset minut od tod in sedaj služi kot pripravnica za katehumene. Bili smo v velikih skrbih, kako bomo pozidali novo cerkev. Zelo težavno je bilo, da sem moral vsak dan iti maševati ali spovedovat. Cerkev je bila tudi premajhna in je bilo treba verouk učiti v šoli. Pa so se opogumili vsi kristjani in v dveh mesecih je stala nova cerkev. Gradbo sem vodil jaz. Sezidana je bila iz bambusa in ometana s prstjo, pokrita s travo. Je štiridesetpet metrov dolga in osem široka. Upam, da bo vzdržala dotlej, da navozimo opeke in drugega materjala za novo boljšo.

Misijon je sedaj res podoben misijonu. Zadnje mesece smo sezidali novo šolo, ki jo obiskuje devetdeset otrok; potem hišo za učitelja in katehista, novo kapelo za katehumene in delavnico za tesarje. Tesarji in mizarji imajo polne roke dela, ker delajo stole, mize, okna, vrata. Izprva so nam za vse to služili navadni zaboji. Težave nam dela dovažanje. Večinoma vse znosijo zamorci na glavah in to včasih po tristo km daleč.

V duhovnem oziru je misijon na višku. Odkar sem Vam zadnjič pisal, sem krstil tisoč odraslih in otrok, ki so večinoma iz plemena Bekom. V avgustu jih je bilo 98, zadnji teden 173 samih odraslih; vsak teden pa pet do osem otrok. Pagani iz Njinikom-a prinesejo vse svoje otroke h krstu; vse žene prihajajo h krščanskemu nauku.

L. 1919. kristjani iz Bekoma niso imeli niti cerkve niti duhovnika; šli so nekateri v Fumban da bi msgr. Flis-sonneau-a zaprosili za katehista. Ta jim je res dal katehista seboj. Poglavar pa jim je dovolil, da smejo sezidati cerkev v Njinikom-u. Kmalu so začele poglavarjeve žene prihajati v Njinikom k pouku. Poglavar jih je z vojaško silo tiral nazaj. Kristjani pa so se postavili zanje in so odposlance napodili. Poglavar je vložil tožbo pri srezkem

načelniku. Mnogo kristjanov je bilo zaprtih, drugi so bili izgnani in cerkev se jim je zaprla. Katehumeni so šli v sosedne kraje, da so tam nadaljevali svoj pouk. Cerkev je ostala zaprta od februarja do julija 1921. Noben kristjan, noben katehist, noben katehumen se ni smel prikazati v bližino. Tisti, ki so se poskrili, so bili tepeni in izgnani, ako so jih dobili. Julija 1921 je prišel major Nukston, predsednik Bueje, z msgr. Plissenneau-om v Njinikom. Poslal je trikrat po glavarja, da naj pride k njemu, pa ni hotel. Naposled ga je privedla policija. Cerkev se je zopet odprla in glavar in Plissonneau sta sklenila premirje. 1923 je nastal zopet prepir, ki ga je vprizoril glavar. Pri tem je bil en kristjan ubit. Potem je bil zopet mir, le da glavar ni mogel v svojem revirju videti kristjana; le v Njinikom-u so smeli biti. Drugod so jih od povesod izgnali, jim hiše podrli in polja uničili. Ta glavar je sovražil in preganjal kristjane kakor svoj čas Nero; toda čim bolj jih je preganjal, tem več jih je hodilo k pouku. Bog sam je skrbel za misijon, da ni propadel. Potem je umrl glavar. Njegov naslednik je dovolil, da sme priti misijonar tudi v njegovo deželo; in tako sem prišel jaz.

V štirih mesecih je število katehumenov narastlo na dvesto. Kadar bodo stale cerkve po raznih krajih Bekom-a, sem prepričan, da se bodo priglašali kristjani kar trumoma; zdaj morajo zanemarjati svoje polsko delo, ako hočejo prihajati redno k pouku tu sem. Zdi se jim, da jih bo Bog potem razposlal kakor apostole, da ponese evangelij svojim bratom. Zadnjega pol leta sem sezidal sedem cerkva raznim plemenom. V nekem takem kraju, ki je bil ustanovljen v juliju, imamo danes že stoosemdeset katehumenov. Božji blagoslov je očitno na vsem našem delu, navzlic nasprotovanju glavarjev, ki se potegujejo za paganske daritve in paganske čarovnike.

V oktobru sem dobil veselo sporočilo, da je določen za Njinikom še en pater. Šel sem mu dva dni daleč naproti do Bamezinde. Veste, da sem bil tega zelo vesel, ker že pet mesecev nisem bil videl nobenega duhovnika. Zdaj sem vsaj zopet mogel k spovedi. Le trikrat sem med tem časom videl Evropejca, ki je šel skozi Njinikom, pa še to le za par ur. V tolažbo mi je, da imam patra — tovariša in da se delo sedaj razdeli. — Vsaki teden šeststo spovedi, 2.000 sv. obhajil! Imamo 2.725 kristjanov, 1.691 katehumenov, med temi 906 žena in deklet na 36 zunanjih postajah.

Ob zadnjem potovanju sem pridobil štiri nove kraje; kmalu bom še nekatere. Imam pri karmeličanih dva bratrana in enega brata, pri trapistih pa dva bratrana, ki vsi molijo za prospeh mojih misijonov. — Bog blagoslovi Vašo Družbo, da bo še v naprej podpirala misijonarje pri njih apostolskem delu.

Za revne afriške deklice.

Iz misijona sv. Petra Klaverja v apostolskem vikarijatu Zgornji Nil.

Pismo p. Resink-a iz misijonske družbe sv. Jožefa v Mill-hillu-u.

Nedavno mi je izročil naš škof ta veliki misijon v okolici Buganda v oskrbo. Ker so razmere v marsičem različne od onih v Uganda, kjer sem deloval zadnjih dvajset let, je bilo treba par let, da sem se jim privadil.

Največje preglavice in težkoče napravljaja misijonarju to, kako bi izpreobrnili žene-domačinke; ker paganski starši ne želijo, da bi se njih hčere poučevale v krščanski veri, ker se paganske deklice lažje može kot krščanske. Paganški oče rad proda svojo hčer čim več moškim, ker mu mora vsak mož prinesiti nanovo denarja in daril. Zato je trajalo mnogo let, predno so se starši omečili, da so pripustili svoje hčere k nauku za sv. krst. Zdaj pa se je, hvala Bogu, začelo obračati na bolje. Našim sestram domačinkam se je namreč posrečilo to, kar bi se nam brez njih pomoči ne bilo nikdar posrečilo: pridobile so si zupanje ženâ. Mnoge so pripustile svoje hčerke v varstvo sestram, kar pomeni velik korak naprej v tej zadevi. Danes nadzorujejo sestre 80 deklic. Ako bi imeli denarja za grajenje spalnic, bi se jih oglasilo še več. Postavil sem zanje nekaj koč iz bičja, obmetanih z ilovko, toda take zgradbe ne vzdržijo v deželi, kjer je polno belih mravelj. Tudi je tu mnogo podgan, zato so taka poslopja nevarna, ker jih podgane izpodkopljejo. Treba nam bo torej zidati trdnjša poslopja iz opeke in jih pokriti z opeko ali pločevino, ako bomo zmogli. Ker deklice same obdelujejo polje za svojo prehrano in tudi lan sade, zato odpade skrb za njih živež in obleko.

Hiša, sto čevljev dolga in 20 široka, kot jo nameravamo zidati, bo stala 20 angl. funtov. To je visoka vsota za revnega misijonarja. Ker pa vem, da Vam je mnogo

Misijonska deklica zaposlena v kuhinji.

na tem, da napreduje delo za afriške deklice, Vas prosim, povejte svojim dobrotnikom o naših razmerah. Misijon je posvečen velikemu apostolu zamorcev sv. Petru Klaverju, zato se tem bolj zanesem na Vašo pomoč.

— ■ —

Uboji Blaž.

Piše sestra M. Katarina iz misijona N. Lj. Gospe v Toro.

Naš bolniški strežnik Blaž je tukaj skoro nekaka zdravniška kapaciteta. Hvalevredna je njegova skrb za bolnike v naši bolnici, pa tudi na dom ga kličejo. Tako n. pr. je dobil danes pismo sledeče vsebine:

„O moj prijatelj Blaž, služabnik mojega Očeta, kako se Ti godi? Črvi me bodo umorili. Nekaj mi neprestano leze od pet do glave in me grozno grize. Služabnik božji, prinesi mi kako zdravilo. Živim v Trijanju, prav blizu božjega služabnika. Pozdravljen in pridi gotovo danes zvečer.“

Že 20 let oskrbuje ta ponižni in požrtvovalni mož bolnike v naši bolnici. Zjutraj gre najpoprej po vseh sobah

od bolnika do bolnika; potem zdravi najprej tiste, ki so prišli od daleč v našo lekarno. Ima pa dosti dela ž njimi, kajti jih je 100 do 150, ki vsako jutro prihajajo k njemu po pomoč.

Blaž ima vse polno steklenic in tajnih navodil za svoje bolnike: čudovito moko, ki zazdravi vse rane in obenem služi kot sredstvo proti revmatizmu. Potem čaj, ki te takoj uspava; zopet drugi čaj proti hripi; razne praške proti vročini, med njimi seveda tudi kinin.

Pravzaprav bi morala zapisati: imel jih je; kajti po vojski je bila njegova zaloga čezdalje manjša. Da bi ne bil ob svoje bolnike, je dolgo premišljeval, kje dobiti novih zdravil. Toda od nikoder ne pride nič; če pa pride, je kaplja v morje za toliko število bolnikov, tako da je naš ljubi zdravnik zaenkrat v nemali zadregi. Tako učinkovitih sredstev kot nekdanj, sploh ni več dobiti. Vedno bolj izgublja zaupanje med bolniki. Tarnajo in se pritožujejo: „Blaž nam daje le še vodo.“ Nekaj odmeva je prišlo tudi Blažu do ušes. „Le vodo!“ Blaž se brani, je nejevoljen, naposled vzdihne in obmolkne.

Zdaj je zelo žalosten, ko vidi, da je izgubil ves ugled in to brez svoje krivde. Seveda tudi jaz žalujem, ko vidim same prazne steklenice in nikogar ni, ki bi jih napolnil. Razlagaj črncem: „Dragi moji, zdravila so silno draga, Evropa je daleč, malo še potrpite in dobili bomo zopet dobrih zdravil, da boste zdravi.“ Nihče noče tega razumeti. Bolniki mislijo, da so se nam kaj zamerili in da jih nalašč nočemo zdraviti in ne vem kaj še. Ali ni to žalostno?

Vsak ve, kako dobro tudi v verskem oziru deluje na pagane pomoč v bolezni. Saj to je dejanski evangelij. Na to vabo ugriznejo največje ribe. Marsikdo se je spreobrnil, ko je poprej dalje časa bil v naši bolnici, ali vsaj hodil po pomoč v našo lekarno.

Imenovala sem bolnico. V njej je povprečno 50 do 60 bolnikov. Kakšne bolezni tu vidiš, o kakršnih v Evropi niti pojma nimate. Uboge žene razjedene od raka; otroci, ki se jim kosti vidijo skozi gnilo meso; potem razne bolezni hrbtenice, ki umore v naših krajih nešteto bolnikov. Zopet druge trese mrzlica, ali pa jih muči glavobol, da jim je znoreti. So tu mali otroci s prav posebno boleznijo, ki ji niti imena ne vemo. Umirajo nam, čeprav se na vso moč trudimo, da bi jih ohranili pri življenju. Ubogemu muslimanu, ki ga je na potovanju po morju pičila muha tsetse, pripovedujemo o ljubem Bogu, o njegovi ljubezni

do ljudi, o Kristu, ki je vsem obljubil odpuščanje, o krstu, ki je pot v nebesa. In njegova duša sprejme radostno nauk, in se preseli potem, ko smo takega bolnika krstili in prevideli, v sv. nebesa.

Lazaret domačinov.

Najbolj zanimiva ura med dnevom je tedaj, kadar sem pri otrocih. Za teh sto otrok, ki jih matere prineso v naročju, sta mi v pomoč še dve bolniški strežnici: Marta in Estera. Kakor Blaž tako tudi oni silno varčujeta z vsebino svojih steklenic.

Bodi kakorkoli: za te črne angelčke je naša lekarna predstopinja za v nebesa. Mnogo teh umrje. Nikdar se nobena mati ne upre, da bi v slučaju smrtne nevarnosti ne dala svoje dete krstiti; in to nam naše delo zelo olajša.

Naši ubogi zamorci zlasti časte Mater božjo. Neprestano izgovarjajo ime Marija. Ako moram kakki ženi reči, pa če je tudi paganka: „Tvoje dete je zelo bolno, ne vem če bo ozdravelo,“ mi mati odgovori: „Presveta Devica ve; saj je Marija za to izbrana, da rešuje ljudi.“ Ali pa: „Kakor je Mariji všeč.“ Ime Marija je vsem znano. Ni kože, kjer bi se ne imenovalo to ime. Kristjani temu imenu

pesmi pojo; pagani ga imenujejo v svojih pregovorih in in tako gre slava tega imena čez hribe in doline. Ali nam ni to poročstvo, da ljudstvo Mutoro ne bo zavrženo?!

Velik požar.

Apostolski vikariat Fort Dauphin.

Piše P. Fabija, Lazarist.

Ravno sem popravil obe cerkvi, ki ju je bil vihar v začetku leta močno poškodoval, in sem izboljšal tudi že tretjo, kar izbruhne dne 9. septembra ob 5. popoldne velik požar, ki bi bil kmalu uničil vse, kar smo bili dogradili z velikim trudom. Sestre so šle le za par minut iz kuhinje, in to je zadostovalo, da je po nemarnosti pomočnic nastal ogenj v poslopju, ki je tekom ene ure zgorelo do tal. Ogenj je uničil kuhinjo, shrambo za jedila, jedilnico in jedila; kajti gasilci so se morali omejiti na to, da so obvarovali ognja sosedna sesterska poslopja. Ako bi bila pogorela tudi ta, bi se morale sestre vrniti v Farafango, ali pa se stisniti v malo poslopje, ki je 7 m dolgo in 5 m široko in ki sedaj služi začasno za delavnico. Toda Marija je zmagala satana in izkazalo se je, da je njena svetinja res čudodelna. Z zaupanjem v njeno pomoč smo jo bili vrgli v ogenj in v spalnico za sestre, in plamen se je ponehal širiti; le po stenah navzgor je še lizal. Kaka sreča, da so ostala vsaj druga poslopja in spalnica. Vse drugo pa je uničil požar.

Zdaj je treba zopet zidati in popravljati. In to nam bo dalo skrbi in dela čez glavo. Naš misijon Bvangaindrano, ki se toliko časa ni genil, se je bil začel že razvijati; vsak dan več učenk se je priglašalo v šolo naših usmiljenk. Za hčerkami so se začele bližati tudi matere in hoditi k pouku. Oba misijonarja sta popravljala cerkve in bila vesela, da sta mogla širiti vero daleč v okolico, ker sta se bila priučila malgaškega jezika . . . Zdaj pa je vse zastalo. Vendar je ta nesreča vžgala srca naših Auraidakov. Ob požaru so bili prihiteli polnoštevilno na pomoč in tudi drugi dan so se kar ponujali v pomoč sestram, ki niso imele niti jedil, niti posode, da bi bile kaj skuhale. Celo pagani so prišli, ki so imeli svoje otroke v naših šolah, ali so bili že kedaj kaj zdravil dobili iz naše lekarne ter so nam prinesli živil in izražali sočutje. Vidite torej, da

je Vaša pošiljatev za nas kakor božji dar, ki nam bo omogočila obenem z drugo podporo, da bomo zopet popravili škodo.

Bele rože Srcu Marijinemu.

*Roža, vseh cvetic kraljica,
vedno si najlepši kras,
kadar si pripne devica
te na prsi, v venec las.
Danes pa devic najzaljši
te poklonim vdano v dar,
le razlijaj vonj najslajši
čez prazniški njen oltar.*

*Zasadilo, o Cvetica
tebe samo je nebo.
Da boš mati in devica,
Bog storil je čudo to.
Taka v veke boš cvetela
v hiši večnega Boga,
svetu širnemu dehtela,
milosti prepolna vsa.*

*V rožnatih oblakih vzel je
večni Oče te v nebo.
Sin na tron te k sebi del je,
kjer tvoj sedež v veke bo.
O Devica, o Kraljica,
k tebi gor v nebo drhtim,
premožočna Pomočnica,
k tebi vsak dan pribežim.*

*Kaj vse zemsko mi veselje,
če, Cvetica, v te strmim,
upe vse, vse srčne želje
Srcu tvojemu zročim?
O Devica, ti mi ohrani
čistosti nebeški cvet,
v bojih vseh me varno brani,
čist naj zapustim ta svet.*

Izkaz

po Družbi sv. Petra Klaverja razdeljenih misijonskih milodarov v letu 1929.

Razne misijonske družbe v Afriki so z ozirom na njih posebne potrebe in na število njihovih vikariatov dobile sledeče.

Misijonarji Afrike (Beli očetje)	647.682.75
Očetje Svetega Duha	779.428.55
Lijonska misijonska družba	449.966.25
Očetje družbe Jezusove (jezuiti)	242.302.45
Sinovi presvetega Srca Jezusovega	236.714.60
Frančiškani	54.995.90
Kapucini	174.247.45
Benediktinci	135.065.10
Oblati Marije Brezmadežne	236.342.15
Pobožna misijonska družba (Palotinci)	46.118.80
Oblati sv. Frančiška Saleškega	116.686.25
Lazaristi	83.589.85
Očetje Brezmad. Srca Marijinega (Scheutveld)	116.730.55
Premonstratenci	30.202.90
Mašniki Srca Jezusovega	111.982.65
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	192.013.45
Očetje iz Montforta	96.307.80
Misijonarji N. Lj. Gospe della Sallette	47.695.60
Misijonarji della Consolata	113.827.50
Sinovi Brezm. Srca Marijinega (Fernando Poo)	20.277.85
Redemptoristi	31.811.55
Misijonarji v Marianhillu	30.928.70
Dominikanci	25.269.15
Serviti	43.939.90
Salezijanci	26.239.80
Križarji	15.508.75
Misijonarji Presvetega Srca	30.089.10
Trinitarci	5.013.90
Katoliški Kopti	10.500.40
Svetni duhovniki	7.019.30
Bele sestre N. Lj. Gospe Afriške	11.999.30
Dominikanke	33.765.80
Sestre Dragocene Krvi	60.948.—
Sestre N. Lj. Gospe Apostolov	29.907.05
Oblatinje sv. Frančiška Saleškega	4.980.55
Sestre Božje Previdnosti	11.262.—

Sestre sv. Jožefa Kluniškega	13.631·65
Frančiškanke od Calais	12.870·70
Avguštinarke	2.029·30
Frančiškanke misijonarke Marijine	6.166·40
Usmiljenke iz Genta	1.008·—
Pobožne Matere Nigricia	11.548·—
Usmiljenke sv. Vincencija	12.122·—
Palotinke	3·599·—
Frančiškanke Mill-Hilla	7.000·—
Oblatinje sv. Frančiška	17.325·—
Križarke iz Mencinga	13.742·15
Sestre della Consolata	7·803·45
Benediktinke	18.607·25
Spravna družba Marije Reparatrix	5.461·55
Sestre sv. Družine in presv. Srca	2.000·—
Katehistinje Brezm. Spoč. Marijinega	4.063·—
Sestre iz Baldegga	1.005·20
Sestre Svetega Duha	2.000·—
Sestre Usmiljenke	1.777·25
Služabnice Marijine	2.071·—
Uboge sestre Nazareške	2.000·—
Frančiškanke tercijarke iz Malte	586·65
Male služabnice presv. Srca	2.000·—
Hčere sv. Frančiška, misijonarke iz Egipta	3.584·45
Usmiljenke iz Namura	2.046·15
Misijonske sestre presv. Srca	652·70
Karmeličanke	1.818·60
Zbirka sv. Treh kraljev, poslano sv. kongrega- ciji za razširjanje vere	4.482·20
Ustanove za črne seminariste in katehiste	292.182·90
Glavnice, od katerih uživajo obresti še dobrot- niki	156.099·50
Razni stroški za misijone: tiskovine za propa- gandni namen, nakup paramentov, nabož- nih predmetov in drugih reči	306.356·26
	5,266.002·—
Ostanek za leto 1930	18.599·60
Skupaj lir	5,284.601·60
t. j. dinarjev	15,822.160·50

Rim, 25. aprila 1930.

Melanija pl. Ernst,
tajnica.

Marija Falkenhayn
vrhovna voditeljica

Predmeti,

ki so bili od Družbe sv. Petra Klaverja v letu 1929 poslani v afriške misijone.

Za bogoslužje: 3 prenosni oltarji, 4 tabernaklji, 6 oltarnih kamnov, 19 kelihov, 14 ciborijev, 7 monštranc, 1 škofovski križec z verižico, 10 oltarnih križev, 172 oltarnih svečnikov, 2 cerkvena zvonova, 10 posodic za sv. olje, 2 klešč za hostije, 3 trončki za izpostavljanje Najsvetejšega in druge razne cerkvene potrebščine kot: mašne stekleničke s podstavki, kadilnice, zvončki itd.	39.542.—
Cerkvena obleka in razni cerkveni predmeti: 189 mašnih plaščev, 10 pluvialov, 14 dalmatik, 28 velumov za sv. blagoslov, 108 stol, 64 raznih burz, 235 oltarnih čipk, 49 oltarnih pregrinj, 93 ministrantnih oblačil, 6 oltarnih preprog, razni manjši predmeti (kot plaščki za ciborije, bireti, zastave itd.	149.066.—
Cerkveno perilo: 143 alb, 187 večjih roketov in 87 roketov za ministrante, 257 oltarnih prtov in podgrinjal, 79 obhajilnih prtov, 3.775 komadov manjšega cerkvenega perila: korporalijev, naramnic itd., 88 brisalk za zakristije in različno drugo perilo	118.507.—
Nabožni predmeti: okrog 21.000 rožnih vencev, okrog 4.000 škapulirjev, okrog 31.000 svetinjic, okrog 1.400 križcev, 181 večjih in manjših kipov, več tisoč podob in drugih nabožnih predmetov.	74.434.—
Knjige: 2 velika katekizma s podobami, 7 sv. pisem s podobami, 7 mašnih knjig, 11 brevirjev, 2 rituala, 100 knjig v portugalskem jeziku, 3.000 raznih knjig v kisvaheli-jeziku, 25.000 izkaznic za porabo misijonarjev, različne knjige	26.758.—
Obleka: 8.600 obleke za zamorčke, 129 parov čevljev za misijonarje in misijonske sestre, 334 posteljnih odej, 6830 kosov perila, 203 komadov posteljnega perila, 2.481 raznih drugih oblek (predpasnikov, hlač itd.) blaga za obleke	269.576.—
Šolske potrebščine in šivalno orodje	11.200.—
Razni drugi predmeti: 5 harmonijev in 27 drugih glasbil, 4 šivalni stroji, 2 pletilna stroja, 3 motorna kolesa in 3 kolesa, rokodelska orodja, zdravila, kirurški instr. in razni drugi predmeti	64.448.—
skupna vrednost v lirah	753.531.—
t j. dinarjev	2.256.080-80

DUŠNA PREMIJA.

V namen naših naročnikov in dobrotnikov opravijo afriški škofje in misijonarji letno 500 sv. maš.

Iskrena zahvala.

Pripogibam koleni pred Očetom našega Gospoda Jezusa Kristusa.
Sv. Pavel do Ef 3. 14.

Iz polnih src nam pride ta vzklik in združimo ga s sv. Pavlom, da se moremo vsaj malo zahvaliti božji Dobroti! Gospod je odprl svojo roko in sipal blagoslov božji na naše misijonsko delo, kot ga je tudi prejšna leta. Blagoslovil je delo misijonarjev in blagoslovil tudi tiste, kateri želijo in jim morajo pomagati.

Koliko cerkvenih oblek in drugih potrebnih reči za misijonske cerkvice, šole in bolnice se je moglo pretekle leto poslati ubogim afriškim misijonom. 224.400 knjig (katekizmov, zgodb sv. pisma in molitvenikov) v 20 različnih afriških jezikih je bilo tiskanih in poslanih v misijone.

Zahvaljen bodi Bog za vse to! Molitve in žrtve ljubih dobrotnikov naj pomagajo, da bo vinograd Gospodov vedno bolj zorel in se polnil z gorečimi apostolskimi delavci.

Predobri Oče v nebesih, ki je dal uspeha v preteklem letu, naj nam da svojega svetega blagoslova in neustrašenega poguma tudi za prihodnje misijonsko leto! Tako bomo pridobivali Kristusu Kralju nove narode in zveste podanike v črni Afriki.

Po Križu k luči! Ljubi dobrotniki, niso zastonj vaši darovi in vaše žrtve. Kalili bodo, zoreli in polnili nebeško žitnico, vam samim pa bo nekoč neskončno plačilo in sv. blagoslov že tukaj na zemlji.

Zahvaljen bodi Bog za vse!

„Kdor je usmiljen do svojega bližnjega, ta ima lahko veliko zaupanje na Najvišjega in lahko upa, da bo tudi Bog do njega usmiljen.“
(Tobija svojemu sinu.)

Poročila propagande.

Preč. o. Viljem Porter iz lionske misijonske družbe je bil imenovan za apostolskega prefekta Severne Nigerije.

Iz naše listnice.

„S srčnim zanimanjem sledim misijonskim poročilom in me vselej veseli, ko berem o novih misijonskih uspehih. Misijone sploh, posebno še uboge afriške misijone, vedno vklepam v svoje molitve. Zlasti darujem vselej Dragoceno Kri in britke rane Jezusove v ta namen. Nič ni bolj uspešno ko to, tudi za izpreobrnjenje paganov.“
Neki duhovnik.

Pomanjkanje naših katehistov.

Apostolski vikarijat Francoska Guineja.

Pismo P. Le Douarin-a iz kongregacije sv. Duha, Družbi sv. Petra Klaverja.

Tu nam je v pomoč 28 katehistov, od katerih vsakdo načeljuje skupini štirih do petih vasi, da z njih pomočjo širimo znanje o pravem Bogu in navajamo k njega češčenju. Rad bi Vas opozoril na te katehiste.

Pred vojsko nam je bilo mogoče, da smo plačevali vsakemu „veliko“ svoto pet francoskih frankov mesečno. Zadnji dve leti smo si drugod pritrkali toliko, da jim damo 10 frankov, kar je zanje malo, za nas pa veliko. Mi smo s tem obubožali, katehisti pa se le niso mogli pošteno preživljati. Zato je neobhodno potrebno, da jim plačo zopet zvišamo. Toda s čim?

Življenske prilike so tu zelo drage. Riž, ki je poglavitna hrana rodu Kisi, stane danes sedemkrat toliko ko pred vojno. Obleka pa, ki jo katehist vendar mora malo več nabaviti ko njegovi katehumeni, ga stane štirikrat toliko. Zato mora o prostih urah delati zunaj na polju, kar je pa pičel zaslužek, čeprav niso leni za delo. Od nas so se naučili, da delajo tako; ker tudi mi moramo delati z rokami, da moremo shajati.

Toda ne mi ne oni ne moremo dalje molčati, v kakšnem pomanjkanju da smo. Zato izrekam Vašemu veliko-dušnemu podjetju, ki se je že tolikokrat izkazalo v pomoč misijonarjem, iskreno prošnjo: „Sprejmite nas v zapisnik in seznam svojih varovancev. Bog Vam bo to poplačal.“

Uslisane molitve

na priprošnjo služabnice božje Mar. Ter. Ledóchowske.

„Danes Vam lahko poročam nekaj veselega. Posrečilo se mi je, da sem dobil prostor za novi misijon za naše zamorce. Dolga in težka so bila moja prizadevanja, sedaj pa vidim, da se mi uresničuje moj načrt. Zatekli smo se v molitvi k pokojni grofici Mariji Tereziji Ledóchowski, in naše zaupanje ni bilo osramočeno. Nismo še končali devetdnevnic, ko so odpadle naenkrat vse ovire in težave. Tako smo dosegli v trenutku to, česar poprej leta nismo mogli. Imamo zemljišče na našem prostoru in sicer smo je dobili zastonj. Hvala Bogu in materi zamorcev, ki je tako imenitno pomagala.“ P. J. Z. oblat sv. Frančiška Saleškega, Kretmanskoop.

„Naznanjam Vam, da so naši otroci izmolili od Boga na priprošnje vaše ustanoviteljice M. Terezije Ledóchowske, da sta bila dva večja otroka oproščena trdega suženjstva. To sta 12 letni Jakob in 13 letna Marija, oba še pagana. Zelo smo se prizadevali, da bi dobili otroka k nam v šolo. Stara mati Sava ni nič storila za to, magistrat nam ni mogel pomagati, ker se je mati vedno zapletala v protislovja, farmerji pa tudi niso hoteli prostovoljno izročiti otrok. Ko pa smo začeli moliti k pokojni Mariji Tereziji, sta otroka po enem tednu prišla k nam v šolo. Prosim, objavite ta čudež v večjo čast božjo. P. E. S., misijonar v Južno-zah. Afriki.

„V začetku leta sem bila zbolela na hudi živčni bolezni. Hodila sem od zdravnika do zdravnika, a nihče mi ni mogel trajno pomagati. Skoro sem že obupala. Pa sem brala v listu „Zamorček“ o uslišanih molitvah na priprošnje pokojne ustanoviteljice grofice Ledóchowske in sem takoj začela devetdnevnic k pokojnici. In glej, moja bolezen se je pričela obračati na bolje, napadi so se ponavljali le redko. Danes pa sem, hvala Bogu in pokojni Mariji Tereziji, zdrava, da lahko opravljam svoja stanovska dela. Obljubila sem dar za Družbo sv. Petra Klaverja in ga s tem pošiljam. Prosim da porabite 100 Din za v prostov. fond Marije Terezije, 100 Din pa za odkup paganskega otroka. Naj bi se verniki, ki imajo dušno ali telesno težavo, zaupljivo vselej obrnili na pokojno grofico, gotovo jim bo pomagala.“ J. R. iz V.

„Moja mati je pljuvala kri. Bali smo se, da se bo kri udrla in smo že obupali nad njenim zdravjem. Obrnil sem se z zaupanjem na pok. grofico Ledóchowsko in mi je res pomagala. Mesto, da bi se udrla kri, je mati le navadno bljuvala, na kar ji je odleglo. Bolezen se je obrnila na bolje. — Jaz sam sem imel že več let hude bolečine v ušesih. Gnojilo se mi je in zdravnik je rekel, da bo treba gnojno kost odstraniti z operacijo, in to že prihodnji teden. Obrnil sem se na pokojno grofico in tudi v tem slučaju mi je čudovito pomagala. Drugi dan me je zdravnik preiskal in se nemalo začudil, ko je videl, da je kost zaceljena. Izjavil je, da sem ozdravljen. Tudi slišal sem zopet kakor prej. — Tudi moj stric je neko operacijo v trebuhu srečno prestal, ko se je poprej priporočil pokojni grofici. — In še v več manjših slučajih mi je pomagala, ko sem obljubil javno zahvalo. Ker nimam denarja hočem vsakdanje križe in neprijetnosti žrtvovati za prospeh misijonov.“ N. N.

„Obljubila sem pokojni grofici 300 Din in javno zahvalo, ker se je neka operacija moje hčerke srečno iztekla. Operirana je bila 16. aprila in bo drugi teden že izpuščena iz bolnice. Bogu in pokojni grofici hvala za to!“ Gospa V. P.

„Danes sem Vam poslal Din 300. Polovico zato, ker se je neka zadeva srečno izvršila. Polovico pa za afriške misijone.“ Župnik L. v M.

„Trikrat mi je pokojna grofica očitno pomagala; zato pošiljam v zahvalo mal misijonski dar. Vedno bom pokojnici hvalen, ker mi vselej tako hitro pomaga v potrebi.

Maturant, ki želi postati misijonar.

„Zahvaljujem se Mariji Tereziji za uslišano prošnjo ter pošiljam obljubljen dar. Priporočam se ji še nadalje.“ N. N.

„V neki zadevi sem se zatekla k blagopokojni grofici Mar. Ter. Ledóchowski in sem bila uslišana, zakar se tu javno zahvaljujem ter se ji še v neki drugi zelo važni zadevi priporočam.“ N. N.

„Zahvaljujem se M. Ter. Ledóchowski za uslišano prošnjo in pošiljam 100 Din za botrinski dar na ime „Ivana.“ — J. K. Kapla.

N. N. iz Viča se zahvaljuje Mariji Tereziji Ledóchowski in daruje 100 Din.

„Izkrena hvala Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošiljam mal dar.“ J. S. Soteska.

„V neki zadevi sem se zatekla k grofici Ledóchowski in sem bila uslišana. V zahvalo pošiljam botrinski dar L. 30.—. Priporočam se ji še nadalje.“ E. H. Log Cesoški.

„Priporočala sem se grofici Mar. Ter. Led. in sem bila uslišana. Pošiljam v zahvalo za en botrinski dar zamorskemu dečku.“ M. K. Serpenica.

„Zahvaljujem se Mariji Tereziji, ker je ozdravela moja mama. Tudi v drugih zadevah sem se že večkrat k njej zatekla in sem bila uslišana. Priporočam se ji še v neki važni zadevi in obljubljam dar za misijone.“ N. N. Laporje.

„V dveh važnih zadevah sem bila uslišana na priprošnjo sv. Male Terezike in Marije Terezije Ledóchowske. Opravila sem devetdnevnic in obljubila dar in zahvalo v „Odmevu“. F. T. Breg.

O p o m b a u r e d n i š t v a: V polnem soglasju z odloki Urbana VIII. izjavljamo, da vsako posamezno in vse skupaj, kar je zgoraj rečeno o „čudežnem“ in podobnem, podvržemo brez pridržka razsodbi svete Cerkve. Oznake, kakor „blažen“ in „svet“, v kolikor se nanašajo na umrle, o katerih čednostnem življenju sv. Cerkev še ni razsodila, nimajo namena, da bi na kak način prehitvale razsodbo apostolske stolice.

Priporočá se Mariji Tereziji Ledóchowski družina Jereb, v Ameriki, v neki zelo važni družinski zadevi in obljublja večjo vsoto, če bo uslišana.

Zahvale z darovi.

V čast presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu za večkrat uslišano pomoč v bolezni. I. T. Št. Jur pod Taborom. — V čast sv. Antonu, Mali Tereziki in gr. Ledóchovski. N. N. — V čast sv. Antonu in pošilja za kruh sv. Antona za Afriko. M. S. Črna.

V molitev se priporočajo.

Žeger — Bukarča — Selca — Semič — Postojna — Podlog — Senj — Damvar — Jezersko — Begunje pri Lescah — Krajna brda — Senica, Medvode — Ljubljana — Zdole — Brusnice — Podbrezje — Bukovica.

Popolni odpustki,

ki jih lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

24. avgusta, na praznik sv. apostola Jerneja.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani. Odgovorni urednik: prof. Watzl.
Za tiskarno „Tiskovnega društva“ v Kranju: Jos. Linhart.

Kako drage so nam afriške knjige.

„Med daljšim potovanjem, ki sem ga imel na severu, so dospele knjige v jeziku Herero. Vsi zaboji so bili nepoškodovani. Še enkrat se Vam srčno zahvalim za to. Brez Vaše pomoči bi knjižice ne bil mogel izdati. Že sem jo razposlal na razne postaje; povsod jo sprejemajo z veseljem in so vsestransko zadovoljni z njo. Naj bi knjižica storila mnogo dobrega. Ljubi Bog naj Vam tisočkrat vse povrne, kar ste s tem darilom dobrega storili njegovim ovčicam.“
Msgr. Gothard, Oblat Marije Brezmadežne, apostolski vikar v Windhock-u.

„Prisrčna hvala in „Bog plačaj“, ker ste obljubili, da boste založili in natisnili Zgodbe sv. pisma v jeziku Ksoza. V resnici potrebujemo take knjige, zlasti ker protestantski misijonarji tu kakor povsodi kar sipljejo svoje sv. pismo med ljudi; mi pa jim ne moremo z ničemur postreči. Vedno nas ljudje prosijo za sv. Pismo. Zato so Zgodbe sv. pisma zlasti primerne, ker se neuko ljudstvo že iz lepih slik mnogo nauči. Vi boste imeli za to veliko zasluženje pred Bogom za katoliške misijone med Kafri. Dobo enega leta, ko se bo knjiga tiskala, bomo že kako prebili, vedoč da bomo potem imeli v rokah izdatno sredstvo za misijonarje.“
P. Jos. Vogel, Palatinec.

Kdor bi hotel kaj prispevati za to velevažno in zaslužljivo delo, ga prosimo naj pošlje poljuben dar za tiskovne stroške Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova ul. št. 1.

»Poklic pomožne misijonarke za Afriko«

Cena Din 4, L 1.50, Š 0.60. Dobi se pri Klaverjevi družbi v Ljubljani, Metelkova ulica 1.

Spomin za umrle.

Preč. o. Tapaz v Huilu, — preč. o. Severno v Bailundo in preč. o. Dockwiler, vsi misijonarji očetov Sv. Duha.

Čast. s. Serafina v Kingwilliamstovn, čast. s. Teselina v Marianhillu.

Jož. Androja, Loka, Št. Jernej — Joško Prezelj, Podlonk, Železniki — Ana Zupančič, Gotovlje. R. I. P.

„ZAMORČEK“

ilustrovan mesečnik za mladino v pospeševanje ljubezni do naših najubožnejših črnih bratov.

Stane na leto 7 Din, 4 L, 1.50 Š.

Mednarodni misijonski kongres v Ljubljani.

(Od 1. do 12. septembra.)

To je prvi mednarodni misijonski kongres v Jugoslaviji ter je velikega pomena za misijonsko misel. Središče bo tvorila

MISIJONSKA RAZSTAVA

ki obeta biti zelo lepa. Vršila se bo v prostorih velesejma, pavilion K. Vstopnina bo znašala samo 2 do 3 Din.

Vsi misijonski prijatelji ste prisrčno vabljeni, ko pridete v Ljubljano na velesejem, da obiščete tudi misijonsko razstavo!

Kako najuspešneje podpiramo misijonske naprave?

Ako kot podporniki pristopimo k Družbi sv. Petra Klaverja.

Kaj se pravi: biti podpornik Družbe sv. Petra Klaverja?

S svojim vsakoletnim prispevkom (5 Din, duhovniki 10 Din) podpirati naprave te družbe v prid afriškim misijonom.

Katere prednosti uživajo podporniki Družbe sv. Petra Klaverja? Deležni so mnogih odpustkov in vseh sv. maš, sv. obhajil, molitev in drugih dobrih del afriških misijonarjev in misijonskih sester kakor tudi krščanskih zamorcev; duhovniki uživajo razen tega še posebne prednosti.

Kje najdemo natančnejša pojasnila o delovanju in duhovnih prednostih podpornikov? V „pravilih za podpornike“, katere pošilja Družba na željo brezplačno.

Odpustki in duševne dobrote.

Vsi verniki ki so udje Klaverjeve družbe, se morejo udeležiti sledečih popolnih odpustkov, ki se dobijo pod navadnimi pogoji: Na praznik sv. Treh kraljev. — Na praznik Marije, Matere dobrega Sveta (26. aprila). — Na ustanovni dan Klaverjeve družbe (29. apr.). Na praznik sv. Benedikta „zamorca“ (3. aprila). — Na binkošno nedeljo. — Na praznik sv. Terezije (15. oktobra). — Ob vseh praznikih sv. apostolov Gospodovih. — Na praznik sv. Petra Klaverja 9. septembra ali v osmini. (Leon XIII., 7. maja 1901.) — Na dan sprejema v družbo. — Na praznik najsv. Krvi (1. julija). — Na praznik Marije Device, rešiteljice jetnikov (24. septembra). — Ob smrtni uri. (Leon XIII., 14. julija 1894.) — Končno so deležni za služenja vseh sv. maš, sv. obhajil in molitev mnogoštevilnih misijonarjev in misijonskih sester, kakor tudi odkupljenih in-krščenih zamorskih sužnjev.

Kdor želi natančnejših podatkov, naj se blagovoli obrniti na Klaverjevo družbo v Ljubljani.